

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 256/05-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. septembra 2005 predbežne prerokoval sťažnosť PaedDr. D. B., bytom B., ktorou namietala porušenie svojich základných práv a slobôd zbytočnými priesťahmi v konaní vedenom pôvodne na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 6 NcC 7/02 (v súčasnosti vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 13 C 12/04), a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť PaedDr. D. B. odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. júla 2005 doručená sťažnosť PaedDr. D. B., bytom B. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojich základných práv a slobôd zbytočnými priesťahmi v konaní vedenom pôvodne na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 6 NcC 7/02 (v súčasnosti vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 13 C 12/04).

Sťažnosť sťažovateľky nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 a § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

K sťažnosti predovšetkým nebolo pripojené splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie sťažovateľky v konaní pred ústavným súdom, tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažnosť neobsahovala návrh rozhodnutia (petit) vymedzený presne, určito a zrozumiteľne [v súlade s čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a § 56 zákona o ústavnom súde], teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci (napr. III. ÚS 17/03, III. ÚS 234/04), a nebolo z nej možné jednoznačne ustáliť, proti ktorému zo súdov, ktoré v predmetnej veci postupne konali (Okresný súd Bratislava III, Okresný súd Považská Bystrica, Najvyšší súd Slovenskej republiky a Okresný súd Trenčín), sťažnosť smeruje [§ 50 ods. 1 písm. c) zákona o ústavnom súde].

Ústavný súd listom z 2. augusta 2005 (doručeným podľa doručenký 5. augusta 2005) upozornil sťažovateľku na náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, ako aj na skutočnosť, že jej sťažnosť tieto zákonom predpísané náležitosti nespĺňa. Vyzval ju, aby v lehote do 14 dní od doručenia výzvy nedostatky svojej sťažnosti odstránila (s poučením, ako je potrebné doplnenie náležitostí urobiť), pokiaľ nemá byť sťažnosť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Na výzvu reagovala sťažovateľka listom zo 16. augusta 2005 doručeným ústavnému súdu 18. augusta 2005, ktorým však nedostatky svojho podania, na ktoré bola ústavným súdom upozornená, neodstránila.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje ústavný súd o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažnosť sťažovateľky nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 a § 50 zákona o ústavnom súde.

Aj napriek výzve ústavného súdu nebolo k sťažnosti pripojené splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie sťažovateľky v konaní pred ústavným súdom, tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažnosť neobsahuje návrh rozhodnutia (petit), ktorého sa sťažovateľka od ústavného súdu domáha, vymedzený presne, určito a zrozumiteľne, teda takým spôsobom,

aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci, t. j. ktorého formulácia nevyvoláva pochybnosti o tom, porušenie ktorého základného práva, ktorým orgánom verejnej moci, v akej veci a akým spôsobom (zásahom) žiada sťažovateľka vysloviť, prípadne akých konkrétnych ďalších opatrení smerujúcich k náprave porušenia ústavnosti v súlade s čl. 127 ústavy a § 56 zákona o ústavnom súde sa sťažovateľka od ústavného súdu domáha. Výnimkou v danom prípade je iba tá časť petitu sťažnosti, ktorá sa týka návrhu na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Rozhodovanie o návrhu na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je pritom podmienené vyslovením porušenia označeného základného práva orgánom verejnej moci, proti ktorému sťažnosť smeruje, teda vyhovením sťažnosti zo strany ústavného súdu v merite veci (III. ÚS 30/03).

Zo samotného obsahu sťažnosti navyše nie je možné jednoznačne ustáliť, či sťažovateľka namieta porušenie svojich základných práv všetkými súdmi zúčastnenými na označenom konaní alebo len niektorými z nich, t. z. v sťažnosti nie je jednoznačne a presne označený subjekt, proti ktorému sťažnosť smeruje a proti ktorému má byť vyvodená ústavná zodpovednosť za namietané porušenie základného práva a slobody.

Ak ústavný súd poučí sťažovateľa o jeho procesných právach a povinnostiach v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy s cieľom poskytnúť mu plnú možnosť na uplatnenie ústavnej ochrany jeho základných práv a slobôd a poučí sťažovateľa o tom, ako treba opravu alebo doplnenie sťažnosti urobiť, je procesnou povinnosťou sťažovateľa a tiež v jeho záujme výzvu ústavného súdu a pokyny na opravu alebo doplnenie sťažnosti v nej obsiahnuté rešpektovať.

V prípade nerešpektovania uvedenej povinnosti sťažovateľom ústavný súd sťažnosť pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietne pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí (obdobne napr. III. ÚS 199/03).

Ústavný súd je nútený konštatovať, že sťažovateľka napriek výzve ústavného súdu neodstránila nedostatky svojho podania.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. septembra 2005